

Nagyheti szertartások rendje

Nagycsütörtök

Csabán 16:30-kor kezdődik az utolsó vacsora emlékmiséje, ami után gyónási lehetőséget biztosítunk.

Klotildligeten 18:30-kor kezdünk, amely végeztével lamentációt, majd taizéi szentségimádást tartunk éjfélig. A szentségimádás alatt lehetőségünk lesz a húsvéti gyónásunk elvégzésére.

Pilisjászfalun 18 órakor kezdjük a szentmisét.

Nagypéntek

Csabai templomban 15 órakor tartunk keresztutat, a kálváriánál 16 órakor ökumenikus családos keresztutat végzünk. Az esti szertartás 16:30-kor kezdődik, amely után ismét lesz gyónási lehetőség.

Klotildligeten 18:30-kor kezdődik az esti szertartás, azt követően indul a férfiak keresztútja.

Pilisjászfalun 15 órakor kezdődik a keresztút a kápolnában és a hegyen egyaránt. Az esti szertartás 18 órakor kezdődik.

Nagyszombat

Csabán 8 órától 12 óráig szentsírörzés lesz, erre a sekrestyében lehet feliratkozni. A szertartás 18 órakor kezdődik.

Klotildligeten 8 órától 21 óráig szentsírörzést tartunk, amelyre a sekrestyében lehet föliratkozni, a szertartást 21 órakor kezdjük.

Pilisjászfalun 18 órakor kezdünk.

A szertartások végén körmenet és étel-szentelés lesz.

Húsvétvasárnap

Csabán 9 órakor szlovák szentmise, 11 órakor ünnepi szentmise lesz.

Klotildligeten 9, 11 és 20 órakor lesznek szentmisék.

Pilisjászfalun 17 órakor lesz szentmise.

Húsvéthétfő

Csabán és **Klotildligeten** is 11 órakor lesz szentmise.

A szentmiséket és a szertartásokat a Szent három napban Csabán *László atya*, Klotildligeten *Szabolcs atya*, Pilisjászfalun *Ferenc atya* fogja azokat végezni. Húsvétvasárnap a 9 óras klotildligeti szentmisét *László atya* celebrálja.

Április 29-én, szombaton, Klotildligeten tavaszi kertrendezési napot tartunk.

Imaszándékunk:

Hálaadás a Megváltásért

XIII. évf. 15. szám

2017. április 9.

Virágvasárnap

A gyakorlati cselekvés túlságosan kevés, ha nem válik benne érezhetővé az ember iránti szeretet, mely a Krisztussal való találkozásból táplálkozik. A másik ember szükségében és szenvedésében való személyes, benső részvétel önmagam odaadásává válik: hogy az ajándék ne alázza meg a másikat, nemcsak valamit kell adnom magamból, hanem egész valómat kell odaadnom neki, mint személynek kell az odaadásban jelen lennem.

(XVI. Benedek pápa: *Deus caritas est*, 34.)

Urunk, Istenünk, bocsásd meg, hogy emberi gyöngeségből vétkeztünk, és oldozd fel jóságosan bűneink kötelékét. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiaid által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője Plébános: Szilágyi Szabolcs
Megjelenik: minden vasárnap (30) 611-1296
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1. px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

Ferenc pápa: Isten mindig hűséges marad a szövetséghez

Az olvasmány (Ter 17,3–9) arról a szövetségről szól, amelyet Isten kötött Ábrahámval, akit a mai (április 6-i) evangéliumi szakaszban (Jn 8,51–59) Jézus és a farizeusok atyjuknak neveznek, mert ő nemzette azt a népet, amely ma az Egyház – kezdte homíliáját a szentatya.

Ábrahám bízik, engedelmeskedik, amikor más földre szólítják, amelyet örök tulajdonul ígérnek neki. Hittel és reménnyel teli, ezért elhiszi, amikor azt hallja, hogy száz esztendősen fia születik meddő feleségétől. Minden remény ellenére hisz. Ha valaki ma megpróbálná leírni Ábrahám életét, azt mondhatná: álmodozó volt. Volt benne valami az álmodozóból is, de a remény álmát álmodóból. Nem volt örült – magyarázta a pápa. Miután megszületett és serdülővé cseperedett a fia, Ábrahámot próbára tette az Úr, azt kérte tőle, hogy áldozza föl gyermekét neki. Ő engedelmeskedett, és ment előre.

Ez a mi Ábrahám atyánk, aki megy előre, mindig csak előre; és Jézus azt mondja, hogy amikor Ábrahám látta az ő (ti. Jézus eljövetele) napját, akkor ujjongott. Igen: ujjongott, mert meglátta a szövetség ígéretének teljességét. Látta, hogy Isten nem árulta el őt, hogy mindig hű marad a szövetséghez – ahogy a válaszos zsolnában énekeltük (Zsolt 104,4–5.6–7.8–9): „Sohasem felejtí az Isten az ő szövetségét”. A zsolná arra is hív, hogy ne felejtí el

csodatetteit. Ezért nekünk, Ábrahám nemzedékének olyan, mint amikor apánkra gondolunk.

Ábrahám mindig engedelmes. Isten megígéri, hogy népek sokaságának atyjává teszi. „Ezért ne hívjanak többé Ábrámnak, hanem Ábrahám legyen a neved” – mondja neki az Úr. Ábrahám pedig hitt neki. Egy másik párbeszédben, szintén a Teremtés könyvében, az Úr azt mondja, hogy leszármazottai oly sokan lesznek, mint égen a csillag, mint homok a tenger partján. Mi pedig ma elmondhatjuk: egy vagyok a sok csillag közül. Egy vagyok a homokszemek közül.

Jézus ezért mondja a farizeusoknak (Jn 8,51–59), hogy Ábrahám ujjongott, hogy megláthatja eljövetele napját. Meglátta, és ujjongott. Ez a nagy üzenet – és az Egyház ma arra hív minket, hogy álljunk meg, és nézzük meg gyökereinket, atyánkat, aki néppé tett minket, csillagokkal teli éggé, homokszemekkel teli tengerparttá. Nézzük meg a történelmet: nem vagyok egyedül, hanem egy nép vagyok. Együtt megyünk. Az Egyház nép, de Isten álmodta nép – olyan nép, amely adott egy atyát a földön, ki engedelmeskedett, és van egy testvérünk, aki életét adta értünk, hogy nép legyen belőlünk – hangsúlyozta a pápa.

A szentatya arra szólított: tartsunk emlékező napot, kiemelve, hogy ebben a nagy történetben, melyet Isten és Jézus foglal keretbe, mindannyiunknak

van egy kis története. Találjatok ma öt-tíz percet a nap során, üljetek le, rádió, televízió nélkül. Üljetek le, és gondolatokat saját élettörténetetekre: az áldásokra és a bajokra, a kegyelmekre és a bűnökre, mindenre. És lássátok meg, hogy Isten hűséges volt szövetségéhez, betartotta ígéretét, amelyet Ábrahám-nak tett, és hű maradt az üdvösséghez is, amelyet Jézus Fiában ígért meg.

Biztos vagyok benne, hogy a sok rossz dolog között – ami mindannyiunk életében történt –, visszatekintve, fölfedezzük Isten szeretetének szépségét, irgalmának szépségét, a remény szépségét. És biztos vagyok benne, hogy ujjongani fogunk örömlünkben – zárta homíliáját Ferenc pápa.

forrás: Vatikáni Rádió

Virágvasárnap, a nagyhét ünnepélyes megnyitása

A virágvasárnapi szentmise a bevonulásra emlékező körmenettel kezdődik, melynek során a hívek pálmaágakkal és barkákkal köszöntik a templomba bevonuló papot és kíséretét, ahogy egykor a jeruzsálemiek is hódoltak Krisztus előtt. Sokan a nép közül ágakat törtek a fákról, s eléje szórták: „Hozsanna Dávid fiának! Áldott, ki az Úr nevében jön! Hozsanna a magasságban!” [Mt 21,8]. A virágvasárnapi liturgia része az a körmenethez szorosan kapcsolódó szertartás, amelynek során a hívek által hozott barkákat a pap megáldja: „Mindenható, örök Isten, szenteld meg áldásoddal ezeket az ágakat, hogy mi, akik most örvendezve lépünk Krisztus Király nyomába, őáltala egykor az örök Jeruzsálemben is eljussunk.”

Egyházunk liturgiája tehát megjeleníti e nagy nap eseményeit. Elsősorban azért, hogy megemlékezzenek arról, amit az Üdvözítő Jézus minden ember lelki üdvösségéért tett. Másodsorban azért, mert Krisztus minden embert

maga köré szeretne gyűjteni e bevonuláskor. A hívek lélekben bekapcsolódnak, és Jézust kísérik az úton és megilletődött lélekkel ajánlják fel szívük dicséző énekét. „Hirdessék a zöldellő ágak és a virágok, / hogy megváltó Királyunk, Jézus Krisztus / harcban szállt a halál fejedelmével, a Sátánnal, / és legyőzte őt saját halála által. / Kialtsák az olajfaágak szó nélkül is, / hogy Jézusban az isteni irgalom és gyógyítás kenete az egész emberiségre kiáradt.”

Ez a vasárnap az Úr szenvedésének vasárnapja néven ismert a liturgiában, és hallhatjuk Krisztus szenvedéstörténetét, a passiót. Az egyház a liturgiában azt a hitét fejezi ki, hogy a dicsőséges bevonulás kezdete annak az eseménynek, amely Jézus szenvedésével és halálával folytatódik, majd feltámadásával teljesedik be, ezáltal megvalósítva a megváltást, amely az emberek számára az örök életet hozta el. Jézus feltámadása a feltámadás és az örök élet reményét táplálja minden hívőben.

forrás: MKPK